

Effects of Muaythai Skills Using Cooperative Learning by TGT Technique of Grade 7 Students.

Peerawat Srimuang¹ and Thacha Runcharoen²

Received	Reviewed	Revised	Accepted
17/08/2564	20/09/2564	26/09/2564	27/09/2564

Abstract

The objectives of the research were 1) to study grade 7 students' effects of Muaythai Skills using Cooperative Learning by TGT Technique so that students would have average score passed the criteria, more than 70% and there were the amount of students who passed the criteria, more than 70% and 2) to study grade 7 students' satisfaction with teaching using Cooperative Learning by TGT Technique to Muaythai Skills. The target group consisted of 40 grade 7 students at Muangphetchabun School in Phetchabun Province, under the Office of Phetchabun Primary Educational Service Area 1, during the second semester of the 2020 academic year. The research design was Pre-Experimental Research Design by the One-Shot Case Study. The research instruments were 6 lesson plans for 18 hours and Muaythai Skills testing. Quantitative data were analyzed by using descriptive statistics, consisting of arithmetic mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and percentage (%).

The results were summarized:

1) The students had average of Muaythai skills for 22.14 or 73.80% of the total score, and there were 36 students or 90% passed the criteria which was higher than defined criteria.

2) The students had satisfaction with teaching using Cooperative Learning by TGT Technique to Muaythai Skills. Overall, it's at a high level ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = 0.35)

Keyword : Cooperative Learning by TGT, Muaythai Skills, Satisfaction

---

¹ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, E-mail: peerawat_srimuang@kkumail.com

² มหาวิทยาลัยขอนแก่น, E-mail: tharun@kku.ac.th

ผลของทักษะมวยไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

พีรวัฒน์ ศรีเมือง³ และธชา รุญเจริญ⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของทักษะมวยไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้นักเรียนมีคะแนนทักษะมวยไทยเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่มีต่อทักษะมวยไทย กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 40 ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research Design) แบบกลุ่มเดียววัดผลหลังเรียน (One-Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน เวลา 18 ชั่วโมง และการทดสอบทักษะมวยไทย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาค่าร้อยละ (%) สามารถสรุปผลได้ดังนี้ ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนมีคะแนนทักษะมวยไทยเฉลี่ยเท่ากับ 22.14 คิดเป็นร้อยละ 73.80 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ต่อทักษะมวยไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.35)

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT, ทักษะมวยไทย, ความพึงพอใจ

³ Khon Kaen University, E-mail: tharun@kku.ac.th

⁴ Khon Kaen University, E-mail: tharun@kku.ac.th

บทนำ

การพัฒนาคน และพัฒนาการศึกษา ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประชากรของประเทศนั้น ๆ ให้มีทักษะ และสมรรถนะอย่างมีคุณภาพ และมีความรู้ความสามารถที่จะนำไปใช้พัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบันนี้ การพัฒนาผู้เรียนจึงมีความสำคัญอย่างมาก และให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการทางการศึกษาที่ดียิ่งขึ้น ส่วนในการพัฒนาคนตามหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ที่ได้มีการพัฒนามาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 โดยมีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดโดยเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้จึงจะยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียนกระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริม ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ ควบคู่ไป กับคุณธรรมผู้สอนต้องคัดสรรกระบวนการเรียนรู้การออกแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีมาตรฐานการเรียนรู้ (Ministry of Education, 2008) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) พลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวการออกกำลังกายการเล่นเกมส์ และกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้ง ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา (สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา 2551) ดังที่ (Pianchob, W., 2005) ได้กล่าวไว้ว่า “ วิชาพลศึกษา เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และได้มีการบรรจุไว้ใน หลักสูตรของโรงเรียนทุกระดับชั้นและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่ากิจกรรมพลศึกษา เป็นกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นสื่อในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งยังสามารถปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักการให้อภัย มีคุณธรรมมีความเอื้อเฟื้อและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขอันจะนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมคุณลักษณะเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในช่วงโมงพลศึกษา ในโรงเรียนซึ่งควรต้องเริ่มต้นในวัยเด็กก่อนช่วงชีวิตอื่นเพราะเด็กอยู่ในวัยที่สอนง่ายรับรู้และเรียนรู้ได้เร็วเด็กที่มีพื้นฐานที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพต่อไป” ตามหลักสูตรและตัวชี้วัดได้กำหนดให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จะต้องเรียนกีฬาไทยอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา ดังนั้นจึงสอดคล้องจากเดิมรายวิชามวยไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (Kuna-apisit, W. & Sangsawang, P., 2004) ได้กำหนดโครงสร้างและสาระการเรียนรู้มวยไทยเพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่ต้องการ

จัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน แต่จากการนำรายวิชามวยไทยดังกล่าวไปดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมามีปัญหาและอุปสรรคจึงทำให้อาจารย์มวยไทยไม่ได้ถูกนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาอย่างกว้างขวาง กีฬามวยไทยจึงหายไปจากการเรียนการสอน

ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจความต้องการของผู้เรียนในการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 300 คน เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 จากผลสำรวจพบว่า ของผู้เรียนให้ความสนใจมวยไทยเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 68.67 ฟันดาบ คิดเป็นร้อยละ 12.33 ตะกร้อลอดห่วง คิดเป็นร้อยละ 11.67 กระบี่กระบอง คิดเป็นร้อยละ 5.00 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.33 ตามลำดับ (พีรวัฒน์ ศรีเมือง, 2563 ยังไม่ผ่านการตีพิมพ์) ซึ่งกีฬามวยไทยเป็นที่สนใจอย่างมากสำหรับผู้เรียนเป็นการเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียน จึงได้จัดการเรียนการสอนมวยไทยสำหรับผู้เรียน

เพื่อให้การเรียนการสอนมวยไทย ประสบความสำเร็จมากที่สุดผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้อันมีส่วนร่วม โดยใช้เทคนิค TGT เพราะการสอนแบบ TGT นั้นทำให้ผู้เรียน มีความสนุกสนาน เกิดความสนใจทำงานเป็นทีมโดยเกมการแข่งขัน และยังทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านทักษะต่าง ๆ ของร่างกาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ความสนใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพแห่งตนและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนซึ่งการเล่นเป็นกิจกรรมหนึ่งส่งเสริมกระบวนการทำงาน และการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เป็นวิธีการหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้ เพื่อการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษา เพราะการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้จะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลช่วยให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนอีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย และถูกต้องตรงตามจุดมุ่งหมาย ผู้วิจัยเห็นว่รูปแบบการเรียนรู้อันมีส่วนร่วม โดยใช้เทคนิค TGT สามารถจัดการเรียนการสอนทางพลศึกษาได้

ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการเรียนรู้อันมีส่วนร่วม โดยใช้เทคนิค TGT มาใช้ในการเรียนการสอนมวยไทยให้สำหรับ โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์เป็นต้นแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องต่าง ๆ อย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถโดยผู้เรียนเป็นผู้เล่นเองทำให้เกิดประสบการณ์เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพแห่งตัวผู้เรียนอย่างแท้จริง และผ่านเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนได้กำหนดไว้อีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของทักษะมวยไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้นักเรียนมีทักษะมวยไทยผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่มีต่อทักษะมวยไทย

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาผลของทักษะมวยไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 40 คน โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยทดลองขั้นต้น (Pre - Experimental Research) แบบ The One-Shot Case Study แบบกลุ่มเดียวทดสอบหลังเรียน โดยการศึกษาทักษะมวยไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเขียนแบบแผนการวิจัยดังนี้

กลุ่มทดลอง	การทดลอง	สอบหลัง (Post-test)
E	X	O

เมื่อ	E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
	X	แทน	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
	O	แทน	การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

2. เครื่องมือ

1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT รายวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง มวยไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แผน เวลา 18 ชั่วโมง แบ่งเนื้อหา ดังนี้ 1) การชกหมัดเหวี่ยง 2) การชกหมัดเสย 3) การชกหมัดตรง 4) การเตะกลับหลัง 5) การเตะเฉียง 6) การเตะตัด

2) แบบทดสอบทักษะมวยไทย การทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 6 ชุด 6 ทักษะ ประกอบด้วย ชุดที่ 1 ทดสอบการชกหมัดเหวี่ยง ชุดที่ 2 ทดสอบการชกหมัดเสย ชุดที่ 3 ทดสอบการชกหมัดตรง ชุดที่

4 ทดสอบการเตะกลับหลัง ชุดที่ 5 ทดสอบการเตะเฉียง ชุดที่ 6 ทดสอบการเตะตัด (Ngammeesri, K., 2004) นำมาปรับปรุง แบบทดสอบทักษะมวยไทยทั้ง 6 ชุด มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นฉบับที่ 1 เท่ากับ 0.84 ค่าความเชื่อมั่นฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.74 ค่าความเชื่อมั่นฉบับที่ 3 เท่ากับ 0.78 ค่าความเชื่อมั่นฉบับที่ 4 เท่ากับ 0.75 ค่าความเชื่อมั่นฉบับที่ 5 เท่ากับ 0.81 และค่าความเชื่อมั่นฉบับที่ 6 เท่ากับ 0.76

3) แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ (Srisa-ard, B., 2003) นำมาปรับปรุง โดยกำหนดระดับคะแนนของความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ แบบสอบถามความพึงพอใจ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.76

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ปฐมนิเทศผู้ช่วยวิจัยและนักเรียนจำนวน 40 คนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ทักษะการชกและการเตะของมวยไทย

2) ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT รายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง มวยไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แผน 6 ทักษะ แผนละ 3 ชั่วโมงรวมเป็นเวลา 18 ชั่วโมง โดยการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนใช้เวลาเรียนในชั้นเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง และฝึกปฏิบัตินอกเวลาเรียน 1 ชั่วโมง และทดสอบทักษะมวยไทยท้ายแผน 1 ชั่วโมง

3) เมื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ให้กลุ่มเป้าหมาย ทำแบบสำรวจความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นข้อคำถามชนิดประเมินค่า (Rating scale) ประเมินค่า 5 ระดับ

4) รวบรวมคะแนนการทดสอบทักษะการชกและการเตะของมวยไทย อีกทั้งรวบรวมแบบสำรวจความพึงพอใจ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะมวยไทย ภาคปฏิบัติ โดยใช้แบบทดสอบทักษะมวยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยหาค่าหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาค่าร้อยละ (%) เทียบกับเกณฑ์ คือ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด

2) วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสำรวจความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยหาค่าหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาค่าร้อยละ (%) ในแต่ละรายการตามรายชื่อเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ผลการวิจัย

1. ผลของทักษะมวยไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากการที่ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบทักษะมวยไทยท้ายแผน โดยใช้แบบทดสอบทักษะมวยไทยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อศึกษาผลของทักษะมวยไทยในแต่ละท่าจำนวน 6 ท่า ประกอบด้วยการชกจำนวน 3 ท่า และการเตะจำนวน 3 ท่า ตามกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีผลการทดสอบทักษะมวยไทยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ดังตารางที่ 1

ทักษะมวยไทย	จำนวนนักเรียน	คะแนนทักษะมวยไทย				จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	
		เต็ม	เฉลี่ย	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การชกหมัดเหวี่ยง	40	5	3.58	71.5	0.64	39	97.5
การชกหมัดเสย	40	5	3.85	77	0.74	40	100
การชกหมัดตรง	40	5	3.95	79	0.75	40	100
รวมคะแนนการชก	40	15	11.38	75.87	3.88	39	97.5
การเตะกลับหลัง	40	5	3.23	64.5	0.62	36	90
การเตะเฉียง	40	5	3.73	74.5	0.75	40	100
การเตะตัด	40	5	3.8	76	0.72	40	100
รวมคะแนนการเตะ	40	15	10.76	71.73	6.25	36	90
รวมคะแนนทั้งหมด	40	30	22.14	73.80	0.26	36	90

จากตารางที่ 1 ผลการทดสอบวัดทักษะมวยไทยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 22.14 คิดเป็นร้อยละ 73.80 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาคะแนนทักษะการชกของมวยไทย นักเรียนมีคะแนนการชกหมัดตรงสูงสุด รองลงมาคือการชกหมัดเสย และการชกหมัดเหวี่ยงตามลำดับ และเมื่อพิจารณาคะแนนทักษะการเตะของมวยไทย นักเรียนมีคะแนนการเตะตัดสูงสุด รองลงมาคือการเตะเฉียง และการเตะกลับหลังตามลำดับ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนของทักษะการชกและการเตะ คะแนนรวมเฉลี่ยการชกสูงกว่าคะแนนรวมเฉลี่ยการเตะ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมการชกเท่ากับ 11.38 คิดเป็นร้อยละ 75.87 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 97.5 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ส่วนคะแนนการเตะ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมการเตะเท่ากับ 10.76 คิดเป็นร้อยละ 73.80 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่มีต่อทักษะมวยไทย

หลังจากผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT สิ้นสุดทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 18 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ผลความพึงพอใจของนักเรียน แสดงดังตารางที่ 2

ข้อความ	ค่าสถิติ		แปลผล
	ค่าเฉลี่ย	SD	
1. ด้านเนื้อหา	4.35	0.31	มาก
2. ด้านกระบวนการเรียนรู้	4.38	0.28	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้	3.98	0.47	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.14	0.24	มาก
รวมทุกด้าน	4.21	0.35	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่มีต่อทักษะมวยไทย ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$)

= 4.21, S.D. = 0.35) โดยความพึงพอใจของนักเรียนแยกตามรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = 0.28) รองลงมา คือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.31) ด้านถัดไป คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.14, S.D. = 0.24) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 3.98, S.D. = 0.47) ซึ่งทั้ง 4 ด้านมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยผลของทักษะมวยไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาผลของทักษะมวยไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่มีต่อทักษะมวยไทย และผลการวิจัยผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลของทักษะมวยไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 22.14 คิดเป็นร้อยละ 73.8 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด โดยจำแนกแต่ละทักษะการชกของมวยไทย ซึ่งเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก ดังนี้ จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การชกหมัดเหวี่ยง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 71.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 39 คน คิดเป็นร้อยละ 97.5 ของนักเรียนทั้งหมด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การชกหมัดเสย มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 77.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.74 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคที่ 3 การชกหมัดตรง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 79.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.75 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด จากการเรียงลำดับผู้เรียนมีการพัฒนาด้านทักษะการชกของมวยไทยที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน และทักษะการเตะของมวยไทย ซึ่งเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก ดังนี้ จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การเตะกลับหลัง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 64.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.62 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งหมด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การเตะเฉียง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 74.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.75 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การเตะตัด มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 76.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด จากการเรียงลำดับผู้เรียนมีการพัฒนาด้านทักษะการเตะของมวยไทยที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน ซึ่งผ่านตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผลเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

ผู้วิจัยต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความสนใจ การทำงานเป็นทีม และสนุกสนานในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนจึงเกิดการพัฒนาทักษะ ประกอบกับการใช้สื่อที่เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจและสนุกสนานในกิจกรรมการเรียนการสอนที่มากขึ้น

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่มีต่อทักษะมวยไทย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 ของทั้ง 4 ด้าน โดยแยกต่างละด้านดังต่อไปนี้ ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ เท่ากับ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 ในด้านนี้นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับ มาก ทั้งนี้เนื่องจาก ควรที่จะมีการพัฒนาเนื้อหาให้เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ผู้เรียนจะได้มีความพึงพอใจมากที่สุด ด้านที่ 2 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่าความพึงพอใจเท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.28 ในด้านนี้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ควรที่จะการฝึกทักษะมวยไทยในระดับที่สูงขึ้น และในตรงความต้องการของผู้เรียนจึงจะได้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ด้านที่ 3 ด้านสื่อการเรียนรู้อะและแหล่งเรียนรู้ มีค่าความพึงพอใจเท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.47 ในด้านนี้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ยังไม่เพียงพอกับการเรียนการสอน ควรที่จะจัดสื่อ การเรียนการสอนให้ครบถ้วนผู้เรียนถึงจะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อะมีค่าความพึงพอใจเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.24 ในด้านนี้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมพัฒนาทักษะยังต้องการการพัฒนาในระดับที่สูงขึ้น จึงจะเกิดผลกับผู้เรียนมากที่สุด ผู้เรียนจึงมีความพึงพอใจมากที่สุด อีกทั้ง ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อให้มีความสอดคล้อง กับผู้เรียนโดยได้พิจารณาจากการตรวจสอบของ ผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสารจึงส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ (Chuenchom, S., 2012) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง กีฬาบาสเกตบอล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัย

1) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อะแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีขั้นตอนหลายขั้นตอนต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมค่อนข้างมาก ซึ่งบางครั้งอาจจะทำให้การจัดกิจกรรม ไม่สมบูรณ์เพราะเวลาไม่พอ ครูควรแนะนำให้นักเรียนนำชุดกิจกรรมนี้ไปฝึกทักษะเพิ่มเติมนอกเวลา

2) ในการเรียนรู้ ครูควรดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนอย่างใกล้ชิด พัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนให้ถูกต้อง

3) ในการฝึกทักษะครูควรบอกข้อบกพร่องและให้ ข้อเสนอแนะในทักษะที่นักเรียนยังทำไม่ได้ ตลอดจนชมเชยให้กำลังใจเมื่อนักเรียนทำได้หรือมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและสามารถปฏิบัติทักษะได้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคกีฬามวยไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะกีฬามวยไทยให้สูงขึ้นต่อไป

2) ควรศึกษาระดับทักษะมวยไทยของนักเรียนระดับช่วงชั้นอื่นๆอีก

3) ควรนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ไปทดลองใช้ในทักษะกีฬาอื่นๆในรายวิชาพลศึกษา

References

- Chuenchom, S. (2 0 1 2). *Development of learning management. TGT Technical Collaboration Group, Health Education and Physical Education Learning Subject Group on Basketball Secondary school year 3.* Mahasarakham: Mahasarakham University.
- Kuna-apisit, W. & Sangsawang, P. (2004). “Muay Thai, Thai Sports in the Basic Education Curriculum of 2001”. *Journal Name : Journal of Health, Physical Education and Recreation, 30, 23 - 31.*
- Ministry of Education. (2008). *Basic Education Core Curriculum 2 0 0 8.* Bangkok : Agricultural Cooperative Federation of Thailand Limited.
- Ngammeesri, K. (2004). *A test of Thai boxing skills for male students of the College of Physical Education, Ph.D.* Bangkok: Graduate School of Srinakharinwirot University Photocopy.
- Pianchob, W. (2005). *Principles of teaching physical education.* Bangkok: Hotian Store.
- Srisa-ard, B. (2003). *Curriculum Development and Curriculum Research.* Bangkok: Suwiryasan.

